

Bevarandeplan för Natura 2000-området Karaby backar SE0430163

Grunduppgifter om Karaby backar

Län:	Skåne
Kommun:	Kävlinge
Läge:	5 km V Kävlinge
Markägare:	Enskild
Areal:	6,4 ha
Skyddsform:	Miljöersättning
Bakgrund:	pSCI beslutat av Regeringen 2003-11. SCI fastställt av EU-kommissionen 2004-12. SAC fastställt av Regeringen 2012. Bevarandeplan fastställd och kungjord av Länsstyrelsen Skåne län 2016-12-16 respektive 2016-12-30
Reviderad:	2016-09-08

Vad betyder Natura 2000?

EU bygger ett nätverk av områden med skyddsvärd natur som kallas Natura 2000. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa. Natura 2000 har tillkommit med stöd av två EG-direktiv; Fågeldirektivet (EU-rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009) om bevarande av vilda fåglar. och Habitatdirektivet (EU-rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter senast ändrat genom direktiv 2006/105/EG. Nätverket byggs upp av områden som föreslås av regeringen och som antas av kommissionen.

Direktiven har sin grund i Bernkonventionen som var först med att rättsligt skydda arter och deras livsmiljöer i Europa. EU-direktiven bygger på nya kunskaper och inför principen att bevara naturtyper för deras egen skull och inte enbart för att de utgör hemvist för vissa arter. Habitat- och fågeldirektivet är EU:s bidrag till bevarandet av den biologiska mångfalden så som det lades fast i Konventionen om biologisk mångfald i Rio 1992.

Sverige har ett särskilt ansvar för att skydda och vårda de områden som är föreslagna att ingå eller som ingår i Natura 2000 och detta regleras i den svenska lagstiftningen i Miljöbalken med tillhörande Förordning om områdesskydd m m. Det innebär att åtgärder som kan inverka negativt på bevarandestatus för preciserade habitat eller arter inom naturreservatet kräver tillstånd enligt miljöbalken med tillhörande förordningar.

Vad är en bevarandeplan?

Till varje område ska det finnas en bevarandeplan. Den ger en beskrivning av området och dess naturvärden och vilken skötsel som behövs för att dessa naturvärden ska finnas kvar långsiktigt. Bevarandeplanen innehåller också en beskrivning av vilka verksamheter och åtgärder som kan hota de arter och livsmiljöer som ska skyddas i Natura 2000-området.

Bevarandeplanen innehåller viktig information som används som underlag vid samråd och tillståndsprövningar av verksamheter och åtgärder inom Natura 2000-området.

Vad är bevarandestatus?

Natura 2000 innebär att alla EU-länder ska vidta åtgärder för att naturtyper och arter som utpekats ska ha *gynnsam bevarandestatus*. Det innebär att man ska försäkra sig om att de utpekade naturtyperna och arterna finns kvar långsiktigt i Europa. För en naturtyp kan *gynnsam bevarandestatus* innebära att man bevarar de strukturer och funktioner som finns i naturtypen och att de arter som är typiska för naturtypen finns kvar i livskraftiga populationer. För en art innebär *gynnsam bevarandestatus* att arten finns i livskraftiga populationer och att förekomsten av dess livsmiljö är tillräcklig.

Viktigt att tänka på

För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område.

Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsstyrelsen kontaktas. Bevarandeplanen för ett Natura 2000-område kan revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningarna förändras. När bevarandeplanen förändras medför det att den måste fastställas på nytt. Då ges markägare och andra berörda möjlighet att lämna synpunkter. Vid tillståndsprövning är det viktigt att utnyttja den nya kunskapen som finns i reviderade bevarandeplaner även innan dessa planer har beslutats.

Mer information om Natura 2000

Länsstyrelsens hemsida: www.lansstyrelsen.se/skane/N2000 eller telefon 010-224 1000

Naturvårdsverkets hemsida: www.naturvardsverket.se

Innehållsförteckning

ÖVERSIKTSKARTA	5
OMRÅDESBESKRIVNING	6
INGÅENDE NATURTYPER OCH ARTER ENLIGT NATURA 2000	7
Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden	7
Areal naturtyper	8
Ekologiska strukturer och funktioner	8
Typiska arter för naturtyperna	8
Natura 2000-arter	9
Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus	9
Naturtyper	9
Natura 2000 - arter	9
FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR GYNNSAM BEVARANDESTATUS	10
HOTBILD – VAD KAN PÅVERKA NATURA 2000-OMRÅDET NEGATIVT?	10
SKYDD OCH BEVARANDEÅTGÄRDER	11
Bevarandeåtgärder	12
Skydd och regleringar	12
Prioriterade bevarandeåtgärder	12
Restaureringsåtgärder	12
Löpande skötsel	12
Uppföljning	13
REFERENSER	13
BILAGOR	13
Bilaga 1: Karta med naturtyper enligt Natura 2000	14
Bilaga 2, Övriga upplysningar och skyddsintressen för Karaby backar	15
Bilaga 3, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna	16

Översiktskarta

Områdesbeskrivning

Karaby backar är en höjdsträckning i ett i övrigt låglänt intensivt jordbrukslandskap väster om Kävlinge. På backarna förekommer många fornlämningar bl. a. flera bronsåldersgravar. Förr kallades backarna Vashögsbackarna. De har uppkommit genom att landisen sköt ihop sedimentlager från sydost. Jordarten utgörs därför av isälvssediment med sand och block. Omgivningarna är mer flacka och till största delen uppodlade. De utgör på sätt markerade höjder i det omgivande slättlandskapet och från gravkullarna belägna på backarnas krön har man en magnifik utsikt över Västsåne.

Bergarten utgörs av karbonatrik sedimentär bergart (kalksten, dolomit, marmor m.m.) och Området utgörs av sandiga betesmarker som betas av kor samt hästar. För att skydda gravhögar från de betande korna så är högarna inhägnade. Högarna slåsträs istället men ibland har detta inte gjorts och sly av diverse buskar har uppkommit.

Vegetationen utgörs framförallt av torräng och den långa traditionen som betesmark¹ har präglat floran med hävdgynnade arter. Örtikedomen gör dem viktiga för många insekter, inte minst fjärilar. Sandblottorna är viktiga för flera frölopare och dyngbaggar.

Trakten utgjordes på 1700-talet av slättbygd med ca 3-4 gånger så mycket besådda arealer än i skogsbygden. De producerade mycket spannmål som de sedan kunde byta till sig skogsprodukter och järn för. På Generalstabskartan från 1860 så finns inga träd utan allt är öppet, likaså på den gamla ekonomiska kartan från 1910-15. På flygbilder från 1940-talet ser man att allt är öppet och att flera sandblottor finns. Idag finns nästan inga sandblottor. En förmodad täkt fanns i öster precis utanför Natura 2000-gränsen.

Natura 2000-området angränsar inte till några andra skyddade områden men Natura 2000-området Dagstorps mosse ligger ca 1,5 km i östlig riktning.

En närmare beskrivning av naturtyper och arter finns under rubriken Beskrivning av naturtyper och arter.

¹ Gamla ekonomiska kartan från år 1912.

Ingående naturtyper och arter enligt Natura 2000

Områdets naturtyper (se tabell 1 och bilaga 1) konstaterades vid fältbesök under växtsäsongen år 2014. Tidigare var endast arten sandnejlika rapporterad men nys direktiv gör att även naturtyperna måste rapporteras.

Tabell 1. Karaby backars naturtyper med arealer 2014 och Natura 2000-arter. Natura 2000-koder inom parentes. Naturtyperna indelas i fullgod bevarandestatus där alla kriterierna för areal, ekologisk struktur och funktion samt för typiska arter är uppfyllda. I en icke fullgod naturtyp uppfylls definitionen för naturtyp men det kan saknas delar av ekologisk struktur och funktion eller typiska arter. Utvecklingsmarker kan inte definieras som en naturtyp idag men kan omföras till någon naturtyp med aktiva åtgärder eller med naturlig förändring efter lång tid.

Naturtyp	Areal (ha) med bedömd bevarandestatus			
	Fullgod	Icke fullgod	Totalt	Tidigare inrapporterat
Ris- och gräshedar nedanför trädgränsen (4030)	0	0,1	0,1	0
Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen (6270)	3,9	2,4	6,3	0
Total areal naturtyper:	6,4			
Total områdesareal:	6,4			
Arter	Bevarandestatus			
Sandnejlika <i>Dianthus arenarius</i> (1954)	Icke fullgod			

Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden

Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EU:s fågeldirektiv eller Art- och habitatsdirektiv. För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper eller arter som utgjort grund för utpekandet av området.

Det övergripande bevarandesyftet med Natura 2000-området Karaby backar är att bevara och återställa naturtyperna torra hedar (4030) och silikatgräsmarker (6270) till gynnsam bevarandestatus samt att Natura 2000-arten Sandnejlika också har gynnsam bevarandestatus. Naturtypen 6270, speciellt de slåttade ytorna samt arten Sandnejlika utgör de prioriterade bevarandevärdena. Sandnejlikan är en karaktärsart för den sydöstsånska sandstämpan och de skånska lokalerna utgör västliga utposter av artens östligt europeiska utbredning.

Natura 2000-området ligger som en isolerad ö i omgivande åkerlandskap.

Bevarandemål

Natura 2000-området Karaby backar måste betas samt fornhögarna slåtrass för att inte dess värden ska gå förlorade. Betet bidrar också till att sandblottor som är nödvändiga för sandnejlikan bildas. Det behövs också andra åtgärder som att bilda fler sandblottor genom harvning av grässvålen så att sanden kommer fram. Vid vegetationssäsongens slut ska området vara väl avbetat/slåtrat. Ingen tillförsel av näringsämnen i form av gödsling etc. får ske men under torra somrar kan tillskottsutfodring tillåtas för djurens väl. Området ska vara öppet och endast enstaka solitärträd får finnas. Sandnejlikan ska finnas i minst 200 plantor/tuvor. Arealen på naturtyperna silikatgräsmarker (6270) samt torra hedar (4030) ska vara densamma som nedan redovisat.

Målindikatorer

För Karaby backar innebär detta följande målindikatorer:

Areal naturtyper

- Naturtypen Silikatgräsmarker (6270) ska ha en utbredning på minst 6,3 ha
- Naturtypen torra hedar (4030) ska ha en utbredning på minst 0,1 ha

Ekologiska strukturer och funktioner

Silikatgräsmarker (6270) och torra hedar (4030)

- Ingen tillförsel av näringsämnen (t ex gödsling, kalkning, kväveläckage från omgivande marker, spridning av rötslam, stödutfodring m.m.) får ske. Undantag är tillskottsutfodring under torra somrar.
- Området får endast ha enstaka solitära buskar och träd.
- Blottad sand ska finnas på minst 15 % av den totala arealen
- Området måste betas och djurens tramp är nödvändig för att skapa omrörning i markens ytskikt så att blottad sand skapas och befintlig sand störs.
- Området ska vara väl avbetade varje år vid vegetationsperiodens slut
- De avstängslade gravhögskullarna ska slåtrass varje år och buskar, träd samt sly avlägsnas från området.

Typiska arter för naturtyperna

- Det ska finnas minst 2 typiska arter i genomsnitt per provyta. På ris- och gråsheden (4030) finns de typiska arterna stenmåra, backsippa, knippfryle, ängsvädd, vårtätel, pillerstarr och knägräs inom området.
- Det ska finnas minst 2 typiska arter i genomsnitt per provyta. För silikatgräsmarken (6270) finns följande typiska arter inom området; mandelblomma, svinrot, backsippa, ängsvädd, prästkrage, bockrot, brudbröd, darrgräs, backnejlika, rödkämpar, backtimjan, liten blåklocka, pillerstarr,

knägräs, slåttergräsfjäril, allmän metallvingesvärmare, brunfläckig pärlemorfjäril, sandtordyvel, fälttordyvel, rakhornadyvel och rödbukig dyngbagge.

Natura 2000-arter

- Förekomsten av sandnejlikan ska bevaras i en långsiktigt livskraftig population med minst 200 individer/tuva. År 2010 fanns det 137 plantor/tuvor.
- De torrängshabitat som sandnejlikan är knuten till på Karaby backar ska bevaras, arealerna utökas och dess kvalitét förbättras. Arealen blottad jord ska inte understiga 5–10 % av den totala arealen torräng i området.

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus

Naturtyper

Artrika silikatgräsmarker (6270)

Marken är torr och kalkhaltig samt oftast kvävefattig men i svackorna är det mer friskt. Arter såsom ängshavre, blåmunkar, bockrot, darrgräs, gulmåra, jordtistel, backsippa, brudbröd, rödkämpar, fårsvingel, vårbrodd, ärenpris, rödklint, puktörne, vårstarr och de nationellt rödlistade arterna luddfingerört och sandnejlika finns här. Där sanden ligger blottad finns annueller som vårveronika, axveronika, vårvicker, backtimjan samt harmynta, sandvita och sandstarr.

I svackorna är marken lite fuktigare men inte nämnvärt mer gödselpåverkade. Det finns lite gödselpåverkan t.ex. där djuren släppts in men den är liten.

Bristande hävd på grund av att vissa delar är frånstängslade är grunden till att allt inte är i fullgod bevarandestatus. Slåttern på de frånstängslade högarna är inte optimal, fjolårsgräset syns tydligt och sly av en del buskar och vedartade växter har börjat etablerat sig.

Ris- och gräshedder (4030)

En kulle utgörs av rished snarare är ängsmark och arter som ljung, knägräs, vårtåtel och pillerstarr förekommer. Även här är slåttern på den frånstängslade högen inte optimal, fjolårsgräset syns tydligt och sly av en del buskar och vedartade växter har börjat etablerat sig.

Natura 2000 - arter

Sandnejlika (*Dianthus arenarius* ssp. *arenarius*)

Sandnejlikan ingår i EU:s ”Art- och habitatdirektiv” och Sverige hyser tillsammans med Baltikum och Finland hela EU:s bestånd av arten. Arten består av två underarter: *Dianthus*

arenarius ssp. *borussicus* som har en tämligen vid utbredning och bland annat finns i Finland, och *Dianthus arenarius* ssp. *arenarius* som har sitt huvudutbredningsområde i Skåne. Underarten *arenarius* finns även på några platser i Balticum.

Sandnejlikan förekommer på sandstäpp och på torrängar med sandstäppsartad vegetation. Det är en karaktärsart för den sydöstsånska, kalkrika sandstämpan, en biotop som Sverige har ett speciellt ansvar för inom Natura 2000. Sandstämpan har skapats och upprätthållits genom en ständig markomrörning och var vanligare i det äldre jordbrukslandskapet med ambulering åkerbruk och betesdjurens tramp. Spridningsförmågan hos sandnejlikan är relativt begränsad (dels genom tuvbildning och dels genom vindspridda frön upp till ca 20 meter).

Eftersom förekomsterna av torräng med sandstäppsartad vegetation är ytterst sparsam i västra Skåne är populationen på Karaby backar starkt isolerade. Arten förekommer på totalt fyra lokaler i västra Skåne (Löddeköpinge, Järvallen, Karaby backar och Ekeshögarna), där den närmsta förekomsten ligger 4 kilometer bort, med ett fåtal individer på varje plats. Det är stor risk för slumpartat utdöende i dessa små populationer och sannolikheten för återkolonisation efter ett försvinnande är mycket liten eftersom populationerna är isolerade från varandra av långa avstånd med ogynnsamma miljöer. Med naturvårdsinriktade insatser på Karaby backar med omnejd finns dock vissa förutsättningar för att återskapa lämpliga habitat med möjlighet att på sikt återfå lokala, livskraftiga populationer.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus

Förutsättningarna för att områdets naturtyper och arter ska vara i gynnsam bevarandestatus är att:

- Ingen tillförsel av näringsämnen (t ex gödsling, kalkning, kväveläckage från omgivande marker, spridning av rötslam, stödutfodring m.m.) får ske.
- Att området hävdas genom bete och slåtter.
- För arten sandnejlika krävs blottor med kalkhaltig, relativt humusfattig jord för att kunna föryngras. Arten gynnas av ett hårt betetryck som håller tillbaka övrig markvegetation, träd och buskar.
- Tramp från betesdjuren bidrar till att röra om sanden/jorden och att skapa gynnsamma blottor för sandnejlikan. Blottad jord med stark solinstrålning utgör en ypperlig växtmiljö för den värmegynnade sandnejlikan.

Hotbild – vad kan påverka Natura 2000-området negativt?

De största riskerna för områdets naturtyper och Natura 2000-arter är:

- Upphörd eller bristfällig hävd i form av bete samt slåtter
- Gödsling eller annan tillförsel av näringsämnen (t ex gödsling, kalkning, kväveläckage från omgivande marker, spridning av rötslam, stödutfodring m.m.) skadar mark och vegetation.

- Igenväxning på grund av svag eller utebliven hävd, speciellt aktuellt på fornhögarna där det redan börjat växa sly och träd.
- Slumpmässig utdöende av populationen med sandnejlika
- Geografisk isolering av populationen
- Gödslings- och försurningseffekter från nedfall av luftburna föroreningar
- Bebyggelse, vägar, anläggningar och annan markexploatering och markanvändningsförändring i angränsande områden
- Igenväxning på grund av upphörd hävd leder till beskuggning av den ljuskrävande och värdefulla floran samt minskad solinstrålning på marken med förändrat mikroklimat som följd. Djurens tramp ger dessutom upphov till blottad jord som utgör en lämplig livsmiljö för sandnejlikan och gynnar etableringen av växtarter med känslig förökning.
- Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin är negativt för den dynglevande insektsfaunan, som är viktiga i betesmarkerna då de t ex bryter ned koavföring.
- En otillräcklig framtida lönsamhet för djurhållning (och slåtter) på ogödslade naturgräsmarker är ett långsiktigt hot. Tillgången på betande djur kan därmed, på sikt, bli en begränsning för att kunna uppnå den eftersträlvade hävden på Karaby backar.

Skydd och bevarandeåtgärder

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd av länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27-29 § miljöbalken. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den eller dem som äger eller brukar marken. Om skötseln av ett Natura 2000-område orsakar merkostnader för en markägare eller arrendator kan ersättning fås, till exempel miljöersättning för betesmarker. Markägaren kan även skriva skötselavtal med Länsstyrelsen.

Markägare kan eventuellt få rätt till ersättning om tillstånd inte kan ges och Natura 2000 innebär avsevärda begränsningar i pågående markanvändning inom den berörda delen av fastigheten. Ersättning ges dock inte i alla fall t.ex. inte om man blivit nekad att bygga hus inom Natura 2000-områden. Om skog ska ersättas vill Naturvårdsverket att all skog inom Natura 2000-området ersätts samtidigt så att inte Natura 2000-området har ersatts i vissa delar och inte i andra. Miljöstöd inom betesmarker anses också vara en form av ersättning.

Bevarandeåtgärder

Bevarandeåtgärderna består av nuvarande och eventuella planerade skydd, restaureringsåtgärder, som vanligtvis är större engångsåtgärder, och löpande skötsel, som inte är engångsåtgärder och som ska ske löpande.

Skydd och regleringar

Området har miljöersättning men de avstängslade fornhögarna har ingen eller bristfällig hävd genom slåtter och åtgärderna är större än vad som regleras med miljöstöden.

I framtiden behöver området skyddas för att de nödvändiga bevarandeåtgärderna med slåtter samt skapande av sandblottor ska kunna genomföras och naturtyperna och arterna ska ha gynnsam bevarandestatus. Objektet kommer att läggas in som ett DOS-objekt så att området utreds vidare för framtida skydd i form av naturreservat eller naturvårdsavtal. Området har avtal för fornvårdsobjekt men det reglerar för närvarande bara att skylten ska hållas efter.

Prioriterade bevarandeåtgärder

Det behövs skydd på området så att slåttern på de floristiskt och kulturhistoriskt värdefulla fornlämningarna kan återupptas. Detta prioriteras för att inte bevarandevärdena ska gå förlorade. Skötseln samt gynnandet av sandnejlika genom att bilda fler sandblottor utgör också prioriterade bevarandeåtgärder.

Restaureringsåtgärder

- Försök med ytlig markberedning kan göras på lämpliga platser i området, dock efter försök med ett hårdare betestryck med mera tramp.
- För att öka möjligheten för långsiktigt bevarande av sandnejlika i västra Skåne kan det vara nödvändigt med utplantering av arten i andra lämpliga habitat i omgivningen. Eventuell utplantering ska endast ske med plantor uppdragna från frö från närmast liggande population och bör föregås av en kartläggning av artens genetiska variation och diversitet för att få kunskap om det genetiska genmaterial som finns tillgängligt för dylika försök. Utplanteringsförsök måste föregås av noggranna inventeringar av lämpliga habitat. Vid eventuell stödutplantering på lokaler där sandnejlika fortfarande förekommer naturligt ska endast material från den lokala populationen användas.

Löpande skötsel

- Fortsatt hävd med bete av, om möjligt, nötkreatur, annars häst, får eller get, i hela betesmarken. Vegetationen måste vara nerbetad vid betessäsongens slut och minst 15 % av arealen ska utgöras av blottor med bar jord. Uppnås inte

detta bör marken fällindelas för att erhålla ett hårdare betestryck alternativt putsas.

- Sambete med olika djurslag är önskvärt.
- Årlig slåtter på inhägnade områden med fornlämningar som inte betas. Slåtter ska ske i slutet av september så att de slåttergynnade växterna hinner producera mogna frön.
- Det avslagna höet ska forslas bort från högarna efter varje säsong.
- Naturvårdsbränning under tidig vår kan vara en lämplig skötselmetod för att bli av med fjolårsförna.
- Røjningar av alla träd och buskar för att hindra igenväxning av de öppna markerna. Vid behov slyrøjning.
- Røjning av ohävdsvegetation.
- Gödsling och användning av bekämpningsmedel får inte förekomma.

Uppföljning

Uppföljning av naturtyper och arter inom Natura 2000-områdena kommer att ske med omdrev vart 6:e eller 12:e år beroende på naturtyp och art. Vissa delar av uppföljningen, som t.ex. areal är obligatoriska medan andra delar kan väljas av länsstyrelserna själva. Mer information om enskild naturtyp/art finns på Naturvårdsverkets hemsida.

Referenser

Artdatabankens Artfaktablad (1992-2001) för de rödlistade arterna inom området.

Artdatabankens information till Länsstyrelsen i Skåne Län om rödlistade arter, GIS-skikt.

Löfroth M. (ed.) 1997. Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000. Naturvårdsverket. Naturvårdsverkets förlag.

Skogsstyrelsen, Signalarter - Indikatorer på skyddsvärd skog. Skogsstyrelsen. 2000.

Skogsvårdsstyrelsen 1995-11-08. Nyckelbiotopsinventeringen.

Översiktsplan för Kävlinge kommun

Bilagor

1. Karta med naturtyper enligt Natura 2000
2. Övriga upplysningar och skyddsintressen
3. Rödlistade och hotade arter

Upprättad av Länsstyrelsen Skåne

Planförfattare: Marie Björkander

Senast reviderad 2016-02-12 av Marie Björkander

Naturtypskarta Karaby backar

Bilaga 2, Övriga upplysningar och skyddsintressen för Karaby backar

Karaby backar är SCI fastställt av EU-kommissionen 2004-12

Karaby backar är förutom ett Natura 2000-område också;

- av riksintresse för naturvård (N3/Hallandsåsen)
- av riksintresse för friluftslivet (L:F1/Bjärehalvön med Hallandsåsen och Rönneå)
- med i Översiktsplanen för Kävlinge kommun

Bilaga 3, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna

Rödlistade arter enligt artdatabankens rödlista 2015 placeras i olika hotkategorier beroende på risk för utdöende i vilt tillstånd inom olika tidsperspektiv. Arter med extremt/mycket stor risk att dö ut i vilt tillstånd inom en mycket nära/nära framtid placeras i kategorin CR (Critically endangered; akut hotad) resp. EN (Endangered; starkt hotad). Arter som löper stor risk för utdöende i ett medellångt tidsperspektiv placeras i kategorin VU (Vulnerable; sårbar). Arter som bedöms ligga nära kategorin VU men inte uppfyller alla kriterier placeras i kategorin NT (Near Threatened; missgynnad). Arter som numera är livskraftiga men som tidigare varit hotade placeras i LC. F= fridlyst art, Ågp= art som har eller ska få ett nationellt åtgärdsprogram för hotade arter, B2, B4 & B5 hänvisar till resp. bilaga i art- och habitatdirektivet. *=Prioriterad naturtyp.

Naturtyp/Organismgrupp	Artnamn	Vetenskapligt namn	Hotkategori/annan fakta
Naturtyp 6270			
Kärlväxter			
	Vanlig backsippa	<i>Pulsatilla vulgaris</i> <i>subsp. vulgaris</i>	VU, F
	Luddfingerört	<i>Potentilla heptaphylla</i>	EN
	Sandnejlika	<i>Dianthus arenarius</i>	EN, F, B2, B4
	Grådådra	<i>Alyssum alyssoides</i>	VU
Insekter	Ängsmetallvinge	<i>Adscita staites</i>	NT
	Källarlöpare	<i>Laemostenus terricola</i>	NT
	Rakhorndyvel	<i>Onthophagus nuchicornis</i>	NT
	Galeruca pomonae	<i>Galeruca pomonae</i>	NT

Bevarandeplanen för Karaby backar

Syftet med Natura 2000-området Karaby backar i Kävlinge kommun är att bevara och återställa naturtyperna torra hedar (4030) och silikatgräsmarker (6270) till gynnsam bevarandestatus samt att Natura 2000-arten Sandnejlika också har gynnsam bevarandestatus. Naturtypen 6270, speciellt de slåttrade ytorna samt arten Sandnejlika utgör de prioriterade bevarandevärdena. Sandnejlikan är en karaktärsart för den sydostskånska sandstäppen och de skånska lokalerna utgör västliga utposter av artens östligt europeiska utbredning.

Natura 2000-området ligger som en isolerad ö i omgivande åkerlandskap.

En del i länsstyrelsens verksamhet är att skydda värdefull natur genom att bilda Natura 2000-områden och upprätta bevarandeplaner. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa och att upprätthålla Natura 2000-områdenas naturtyper och arter i gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

Bevarandeplanen innehåller bevarandesyftena och bevarandemålen med Natura 2000-området via de fyra kriterierna areal, ekologiska strukturer & funktioner, typiska arter samt Natura 2000-arter (Arter i habitatdirektivets bilaga 2), beskrivning av området samt beskrivning av varje naturtyp och/eller art, förutsättningar för gynnsam bevarandestatus samt vad som kan påverka Natura 2000-området negativt. Den innehåller även information om vilka skötselåtgärder som behövs göras i Natura 2000-området.

Länsstyrelsen
Skåne

www.lansstyrelsen.se/skane